

te- og afgiftssystem eller måske helt at afskaffe fradrag, som jeg tidligere har været inde på i debatten.

Jeg er glad for, at regeringen i dag og også den socialdemokratiske ordfører lagde meget vægt på i deres taler, at vi skal fastholde ulandsbistanden på de 1 pct. af bruttonationalindkomsten. Jeg synes, at det er et glædeligt signal i en debat, som ellers mest af alt vedrører, hvad der sker her inden for kongerigets grænser, at også det aspekt, at vores velfærd også skal deles med andre og ikke mindst med de fattigste her på Jorden, er med.

Når det gælder de fremsatte forslag til vedtagelse, så lad mig bare koncentrere mig om det forslag til vedtagelse, som er fremsat af regeringspartierne, som jeg kan meddele, at Kristeligt Folkeparti ikke kan støtte.

Jeg er enig i den bemærkning, som hr. Aage Frandsen gav forslaget med på vejen tidligere i debatten. Han konstaterede, at det nærmest var et afværgeforslag, sådan ser vi det også fra Kristeligt Folkepartis side. Det kan selvfølgelig være, hvad det er, men først og fremmest springer det os i øjnene, når vi taler om perspektivet frem til 2010, at der intet står om børn og børnefamilier, og hvad man vil gøre på det område. Det synes vi er en katastrofal mangel i forhold til, hvad der er brug for nu.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal beskæftige mig med et par af de temaer, der har været rejst her under debatten, og først notere med glæde, at der er relativt mange partier, der i deres ordførtaler har tilsluttet sig de forudsætninger, som regeringen har beskrevet i »Danmark 2010«, målsætningen om at halvere gælden, målsætningen om at øge arbejdsstyrken med 85.000, man kan også udtrykke det på en anden måde: øge beskæftigelsen med 100.000 nye job, og endelig at prioritere stigningen i det offentlige forbrug, således at vi kun har en stigning på gennemsnitligt 0,8 pct. om året.

Det er jo så fælles forudsætninger, og det skulle give et udmærket grundlag for, at vi så kunne koncentrere os om at diskutere indhold, og hvordan vi kan opfylde disse målsætninger.

Skattestop, skat har i det hele taget været et tema. Jeg vil gerne lige beskæftige mig også et øjeblik med det. Det er jo rigtigt, som Venstres medlemmer flere gange har gentaget fra talerstolen i dag, at man kan afsætte et vist råderum. Det har regeringen også i »Danmark 2010« i størrelsesordenen knap 1 pct. af bruttonational-

produktet, og Venstres skattestop kan ligge inden for den ramme, alt andet lige.

Men den fortolkning, som skattestoppet har givet anledning til, og som vi har fået uddybet i løbet af dagens debat, viser jo også, at Venstre dermed har låst sig fast i en ganske bestemt struktur. Man kan jo anvende en lidt humoristisk tilgang til det, når det nu er så sent, og sige, at partiet, der siger, at det er tid til forandring, i virkeligheden overhovedet ikke ønsker nogen forandring, men at det skattesystem, vi har i dag, skal være, som det er, i hvert fald de næste 10 år.

Det synes jeg er kedeligt, og i hvert fald giver det anledning til at påpege, at det råderum, som regeringen har fremsat forslag om i »Danmark 2010« netop som en mulighed for at sænke skattetrykket, er målrettet til det internationale pres, som vi ved kommer, og som Venstre altså desværre ikke har noget bud på hvordan man i givet fald skal håndtere.

Det er også målrettet til, hvis det i øvrigt ikke lykkes at få arbejdsudbudet op, som er en forudsætning for, vi kan løse opgaven hensigtsmæssigt, at der så er en ressource i det. Heller ikke det har Venstre et bud på. Det noterer vi, og det beklager vi.

Så har pinsepakken været fremme en hel del gange, og de borgerlige partier har kritiseret den – især Venstre og De Konservative – og beskrevet boligejernes trængsel.

Jeg skal bare erindre både Venstre og De Konservatives medlemmer om, at boligejerne har haft en utrolig fordel af konverteringsmuligheder, de faldende renter fra 1993 og frem til nu, en markant forbedring af deres rådighedsbeløb og en markant forbedring af værdistigningerne i deres boliger. Kun for en ordens skyld skal det nævnes her.

Endelig er der et problem, som heller ikke har været særlig meget fremme under debatten som følge af Venstres beslutning om et skattestop. Det er, hvad angår alle punktafgifter, som har med miljøet at gøre, og som er en del af bæredygtighedsstrategien, og som OECD, FN og EU i øvrigt arbejder med globalt i disse år; der bliver det første virkelige stop for en international status over, hvordan det så er gået med at implementere disse ting, i september 2002 i Johannesburg. Og en følge af Venstres skattestop er, at den bæredygtighedsstrategi, som Danmark har stået for, og som vi lever op til i dag, ikke kan holde.